

Pasta ... en een nieuw perspectief

Pasta . . . and a fresh perspective

Christian Science Sentinel, jaargang 111, nummer 17

Meg Welch Dendler

“Mammie, wat doe je nou?” klonk de ontstelde kreet van mijn dochtertje door de keuken. Ik stopte even met mijn bezigheden en keek haar niet begrijpend aan. “Ik ben het eten aan het klaarmaken”, antwoordde ik. “Maar je spoelde net al de macaroni door de gootsteen”, riep ze ontzet. Nu begreep ik wat er aan de hand was, maar ik kon alleen maar lachen om haar bezorgdheid. Nadat ik haar had opgetild om in de gootsteen te kijken, begon ze ook te giegelen. Wat zij niet had kunnen zien vanaf haar kleuterhoogte, was dat er een vergiet in de gootsteen stond om haar geliefde macaroni op te vangen terwijl het kokende water weg liep. Het was duidelijk dat ze dit nooit eerder had geobserveerd en dat het leek of ik, gehuld in stoomwolken, een vroegtijdig einde maakte aan haar favoriete maaltijd waarop ze zich zo verheugd had.

Perspectief kan al het verschil maken in het leven. Maar wat ik werkelijk waardeer in dit soort lessen waar een nieuw en juist perspectief verschijnt, is dat men nooit hoeft terug te keren naar zijn vorige onbegrip. Mijn dochtertje moest nog een paar jaar groeien voordat ze zelf in de gootsteen kon kijken, maar ze heeft evengoed nooit meer geloofd dat ik de pasta in de afvoer goot. Hoewel ze de gang van zaken niet kon zien, had ze de les geleerd hoe het allemaal werkte en vertrouwde ze op het resultaat.

In de jaren dat ik op een basisschool les gaf, ondervond ik dat hetzelfde ontwikkelingspatroon gold voor de grondregels van academische studie. Ik verheugde me op die ogenblikken, wanneer het spreekwoordelijke licht opging en een kind zich realiseerde dat die tekens op de bladzijde woorden vormden en dat hij ze lezen kon. Wat een nieuwe levenservaring door die wijziging van perspectief! Opeens is de wereld gevuld met woorden waar gisteren nog alleen maar rare tekenjes waren.

In mijn eigen leven heb ik ondervonden dat de lessen die ik leerde over de geestelijke natuur van het heelal, niet anders en niet minder aangrijpend zijn in hun effect op mijn inzicht, of perspectief. Zoals het leren lezen, maakt het leren begrijpen van onze glorieuze eenheid met God, die de bron is van het eeuwige goede, dat alles er totaal anders uitziet dan de vorige dag. En als we een nieuw idee eenmaal werkelijk begrijpen, kunnen de zegeningen en de geestelijke groei die er mee samengaan, nooit weggenomen worden.

Enige tijd geleden worstelde ik vele uren om het geestelijk concept te bevatten dat mijn leven niet alleen compleet is, maar ook fris en nieuw op ieder moment. Goede vrienden wiens inzichten ik hoog inschat, verzekerden mij dat ik op de juiste wijze bad, dus ik had groot vertrouwen in mijn pogingen. Ik was vastbesloten dit nieuwe gezichtspunt voor mijzelf te veroveren. Ik had het zo nodig om dit werkelijk te begrijpen.

Ik dook in alles wat *Wetenschap en Gezondheid*, het tekstboek van Christian Science, zegt over de schepping. En dat is heel veel! Er is een heel hoofdstuk gewijd aan het verduidelijken van de geestelijke betekenis van de eerste hoofdstukken van Genesis; en ook op veel andere plaatsen vinden we een uitleg van de relatie tussen God en al het geschapene, waaronder de mens, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis.

Een belangrijk ding dat me opviel, was dat wanneer Mary Baker Eddy spreekt over de volmaakte, geestelijke schepping, ze doorgaans de werkwoorden in de tegenwoordige tijd gebruikt – bijvoorbeeld in deze zin: “Oneindig Gemoed schept en bestuurt alles....” (blz. 507). En verderop in dezelfde paragraaf: “De Schepping openbaart zich voortdurend en moet steeds voortgaan zich te openbaren, uit de aard van haar onuitputtelijke bron.” Ik kampte echter met de vraag hoe de schepping zowel compleet kon zijn en terzelfder tijd “voortgaan zich te openbaren”.

Voor andere vertalingen in het Nederlands, zie <http://www.spirituality.com/csheraut>

Waar het uiteindelijk bij mij klikte, was dat ik een glimp opving van wat vaak “het eeuwige nu” wordt genoemd. Ik realiseerde me dat wat we hier in de menselijke ervaring zien een sterfelijke opvatting is van leven, dat begint, zijn verloop heeft en dan eindigt, met misschien een soort hiernamaals-ervaring die erop volgt. Ik zag nu echter dat dit in werkelijkheid niet het geval is; leven dat bestaat in eeuwigheid, begon ik te begrijpen, heeft geen begin en geen einde. Dat prachtige “in den beginne” in Genesis, kan beter vertaald worden als “in beginsel”, zonder een startpunt. Er was geen big bang voor Gods schepping - anders zou er logischerwijs ook een of ander dramatisch einde zijn.

“Het oneindige heeft geen begin” stelt *Wetenschap en Gezondheid*. “Dit woord *begin* is gebruikt in de betekenis van *het enige* - dat wil zeggen, de eeuwige waarheid en eenheid van God en de mens, het heelal inbegrepen” (blz. 502). En omdat het geestelijk bestaan *het enige* bestaan is, is de huidige werkelijkheid van het heelal een volledige schepping, die tevens fris en nieuw is, een logisch gevolg. Het ware, geestelijke bestaan vindt uitsluitend plaats in dat eeuwige nu waar geen verleden, heden of toekomst is - alleen maar de volmaaktheid van Gods schepping, voortdurend, blijvend en glorieus.

Toen ik dit echt begreep, was het alsof ik was opgetild, zoals ik indertijd mijn dochttertje had opgetild toen ze de techniek van het pastabereiden moest zien. Het was allemaal zo logisch! Vanaf dat moment was er geen sprake meer van enige twijfel.

Dit concept te begrijpen, was fundamenteel voor me en een lanceerbasis voor geïnspireerde gedachten. Het wierp er een nieuw licht op waarom wij allemaal in ons gebed de werkelijkheid van mentaal en lichamelijk lijden kunnen aanvechten – omdat het geen plaats heeft in dit eeuwig geestelijke, harmonische en volmaakte nu, dat God constant scheidt en bestuurt. Dit feit zet kracht bij aan onze eis de geestelijke volmaaktheid nu, op dit moment, te zien en te voelen.

Die eerste stappen naar het begrijpen hoe je moet lezen, of zelfs pasta- bereiden, zijn op zichzelf belangrijke ontdekkingen, maar daarbij blijft het niet. Als wij voortgaan met onderzoeken, leren en groeien, is iedere dag wijd open voor nieuwe inzichten. Een onbegrensde, ongelimiteerde geestelijke visie komt in focus. En wat me werkelijk enthousiast maakt: Iedere keer als ik *Wetenschap en Gezondheid* open (of de Christian Science tijdschriften), weet ik dat er ergens een nieuw perspectief op mij wacht.

Meg Dendler is Christian Science practitioner, en houdt nog steeds van pastamaaltijden met haar gezin. Zij woont in de voorstad ten noordwesten van Houston, Texas.